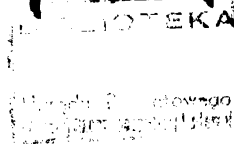

2

Warszawa, 28 listopada 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23921.

Kl. 21 a³, 16/01.

Państwowe Zakłady Tele- i Radjotechniczne w Warszawie *)
(Warszawa, Polska).

Tarcza numerowa.

Zgłoszono 18 października 1934 r.

Udzielono 26 września 1936 r.

Wynalazek dotyczy tarczy numerowej do celów telefonii automatycznej.

Tarcza numerowa według wynalazku posiada budowę odmienną i mniej skomplikowaną od budowy znanych tarcz tego rodzaju, dzięki czemu produkcja tarczy nowej jest prostsza i tańsza.

Tarcza numerowa według wynalazku zawiera dwa główne zespoły, a mianowicie krążek zderzakowy mechanizmu, związany sztywno w jedną całość z krążkiem cyfrowym, oraz urządzenie impulsujące, sprzężone z regulatorem szybkości i z kołem zapadkowym, przyczem oba te zespo-

ły są związane ze sobą zapomocą jednej prostej zapadki (pieska).

Krążek zderzakowy wraz z krążkiem cyfrowym oraz koło zapadkowe (względnie koło, stanowiące zespół zapadkowo zębaty) mogą być osadzone w jednym tylko wspólnym (jedynym) łożysku.

Krążek cyfrowy oraz podstawa tarczy numerowej według wynalazku mogą być wykonane z odpowiedniego materiału prasowanego, np. bakelitu, trolitu lub z materiału podobnego, przyczem krążek cyfrowy może być wyposażony w wytłoczone na nim cyfry lub litery, wklęsłe lub wypukłe.

*) Właścicielka patentu oświadczyła, że wynalazcą jest p. inż. Jerzy Glass.

Poniżej opisano i przedstawiono na rysunkach jako przykład jedną z odmian wykonania tarczy według wynalazku.

Tarcza numerowa, przedstawiona na fig. 1, 2 i 3 rysunku, posiada podstawę bakelitową 1, w której zaprasowane jest łożysko.

Bakelitowy krążek cyfrowy 3 jest osadzony na wydrążonym wałku 2.

Krążek 3 zamocowany jest śrubą 4, przyczem za nakrętkę służy jeden koniec sprężyny 5, której drugi koniec jest przytworzony do podstawy 1.

Krążek cyfrowy 3 jest zaopatrzony w cyfry, wytłoczone w bakeliecie.

Na wałku 2 osadzony jest obrotowo zespół zapadkowo-zębaty 6, ponadto osadzony jest na nim jeszcze nieruchomo krążek zderzakowy 7 wraz z zapadką 8. W ten sposób krążek zderzakowy 7 jest związany zapomocą wałka 2 z krążkiem cyfrowym 3 w jedną całość.

Zespół zapadkowo-zębaty może być wykonany jako jedna całość bądź zapomocą obróbki mechanicznej, bądź jako odlew, np. odlew wttryskowy.

Do podstawy 1 przytworzony jest mostek 9, o jeden z występów którego opiera się koniec sprężyny 5; umożliwia to regulację naciągu sprężyny i przez odpowiednie zamocowanie sprężyny na mostku 9.

Z zespołem zapadkowo-zębatym 6 zazębia się małe koło zębate 10, osadzone ciasno na wałku 11. Na tymże wałku osadzona jest ślimacznicza 13 i krążek impulsujący 14.

Tarcza numerowa według wynalazku może być wyposażona w tarczkę fasonową 12, osadzoną na wałku 11 i zazębiającą się z odpowiednim występnem krążka zderzakowego 7, zapewniając niezmiennę położenie wyjściowe krążka impulsującego 14.

Aby uniemożliwić nadawanie impulsów podczas naciągania sprężyny 5 krążkiem cyfrowym 3, tarcza numerowa według wy-

nalazku może być zaopatrzona w sprężynkę 15, uniemożliwiającą ruch wsteczny wałka 11.

Ślimacznicza 13 zazębia się ze ślimakiem 16, połączonym ze skrzydełkami regulatora 17.

W czasie impulsowania krążek impulsujący 14 odchyła okresowo sprężynę stykową 18.

Zespół sprężyn stykowych i zwierających może być przytworzony do odpowiedniego nadlewu podstawy 1.

Opisana powyżej tarcza numerowa działa w sposób następujący. Przy pokręcaniu krążka cyfrowego 3 zostaje naciągnięta sprężyna 5: podczas pokręcania krążka 3 obraca się również związany z nim sztywno krążek zderzakowy 7, ślizgając się zapadką 8 po nieruchomym w tym czasie zespole zapadkowo-zębatym 6.

Po wyzwoleniu krążka 3 sprężyna 5 obraca go w kierunku przeciwnym. Podczas ruchu powrotnego krążka 3 zapadka 8 porywa za sobą zespół 6, uruchamiając wałek 11. Z kolei ślimacznicza 13 napędza ślimak 16 wraz ze skrzydełkami regulatora 17, ocierającymi się o miseczkę i wymuszającymi jednostajny bieg krążka cyfrowego 3.

Za każdym razem przy końcu ruchu powrotnego krążka 3 występ krążka zderzakowego 7 trafia w odpowiednie wgłębienie tarczki fasonowej 12, zapewniając niezmiennę wyjściowe położenie krążka impulsującego 14. Krążek impulsujący 14, odchylając w czasie ruchu sprężynę stykową 18, powoduje nadawanie odpowiedniej serji impulsów o określonej długości.

W położeniu wyjściowym krążka cyfrowego 3 jeden z występów krążka zderzakowego 7 otwiera zespół sprężyn zwierających 20.

Przedmiot wynalazku nie ogranicza się do opisanego szczegółowo przykładu wykonania tarczy, lecz obejmuje także i inne odmiany wykonania, odpowiadające w za-

sadzie treści niniejszego opisu i zastrzeżeń patentowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tarcza numerowa do celów telefoni automatycznej, znamienna tem, że zawiera dwa główne zespoły, a mianowicie krążek zderzakowy mechanizmu, związany w jedną całość z krążkiem cyfrowym, oraz urządzenie impulsujące mechanizmu, sprzężone z regulatorem szybkości i z kołem zapadkowym, przyczem oba te zespoły są związane ze sobą zapomocą jednej prostej zapadki (pieska).

2. Tarcza numerowa według zastrz. 1,

znamienna tem, że krążek zderzakowy wraz z krążkiem cyfrowym oraz koło zapadkowe (względnie koło, stanowiące zespół zapadkowo-zębaty) osadzone są współśrodkowo w jednym tylko wspólnym (jedynym) łożysku.

3. Tarcza numerowa według zastrz. 1, znamienna tem, że krążek cyfrowy oraz podstawa tarczy są wykonane z odpowiedniego materiału prasowanego, np. z bakelitu, trolitu lub materiału podobnego.

Państwowe Zakłady
Tele- i Radjotechniczne
w Warszawie.

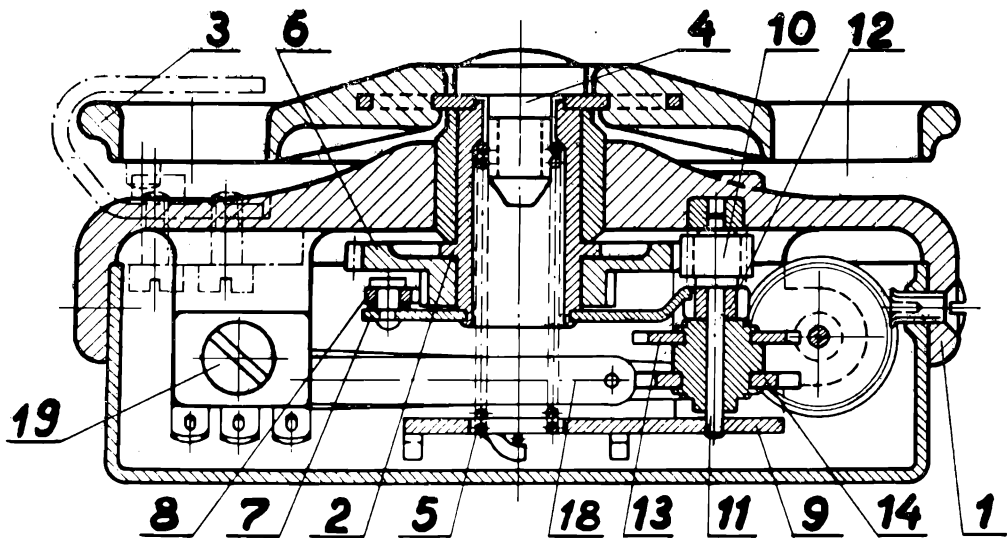

Fig.1.

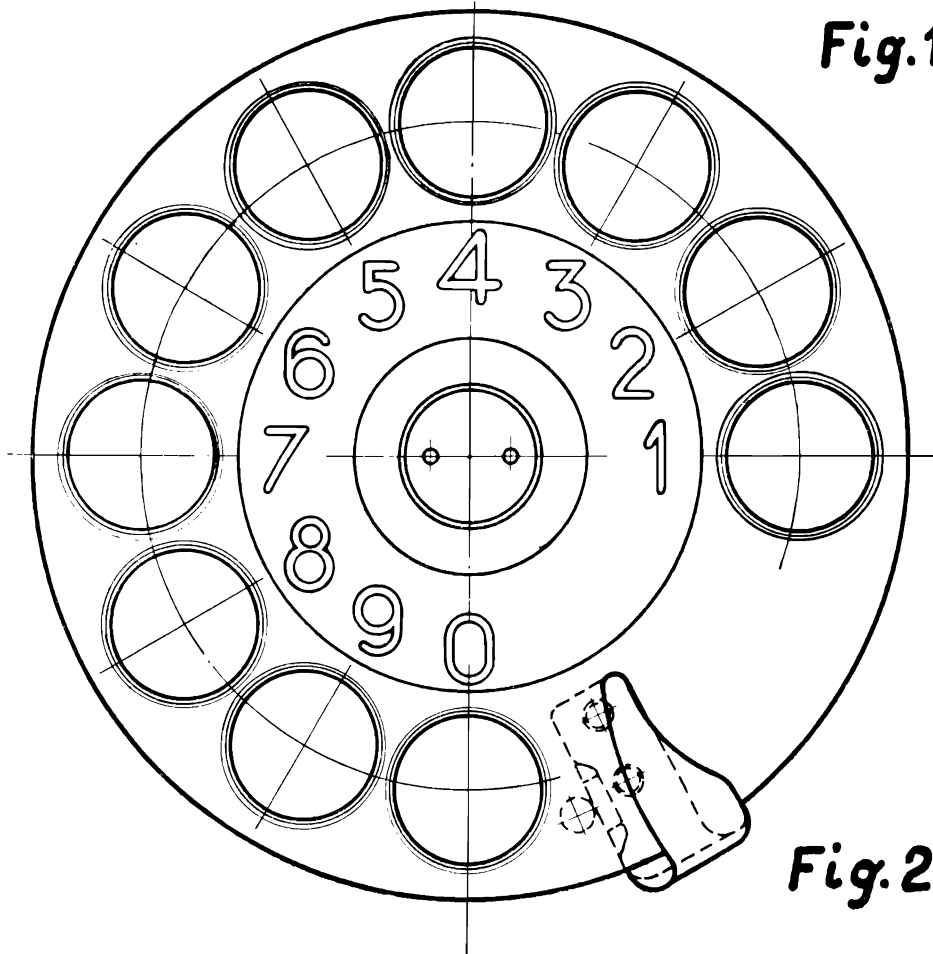

Fig.2.

